

[Kjeld Olesen.]

have haft driftslån til næste år, kan man ikke få noget at vide. Men det er jo også noget.

(Kort bemærkning).

Knud Jespersen (DKP):

Det skal være overordentlig kort, og det er i tilknytning til hr. Kjeld Olesens bemærkninger før, spørgsmålet om at være konsekvent i denne sag.

Fra vor side har der ikke været nogen tvivl. Vi var, og vi er modstandere af enhver form for indgreb med det formål at forringe bestående aftaler eller at forringe den eksisterende dyrtidsordning. De lidt halvvenlige bemærkninger, jeg gjorde om dagsordenens evnerige baggrund, havde ikke noget med den sag at gøre. Men når problemet stilles op på en sådan facon, at der nu tilsyneladende er en række medlemmer i dette folketing, der vil stemme for at give regeringen muligheder for at fremsætte det forslag, som man på forhånd ved er forkastet, så synes jeg og vort parti, at vi ville markere denne konsekvente holdning for ikke at skabe usikkerhed.

Jeg må nok sige, at jeg synes, det er betydelig mere konsekvent end den holdning, hr. Kjeld Olesen og hans parti vil indtage i denne sag, for sagen er jo, at alle faglige organisationer har protesteret. Sagen er jo også, at der ingen grund er til at forhandle om denne sag. Det må afvises. Det er vores konsekvens i denne sag, at hver gang den nuværende regering eller andre vil komme med forslag til forringelse, til indgreb i bestående aftaler med formål at forringe, dér agter vi at gå imod.

Boligministeren (Johan Philipson):

Jeg bliver nødt til at bede hr. Kjeld Olesen og andre om at læse regeringens erklæring én gang til og også at læse det referat, der kommer af statsministerens udtalelser på denne talerstol ved denne lejlighed, hvor det meget tydeligt bliver sagt, at denne regering ingen ønsker har om at lave omvæltninger i folks boligudgifter, og det gælder selvfølgelig da også dem, som jeg godt ved kommer i klemme.

Statsministeren (Poul Hartling):

Hr. Gert Petersen har i et tidligere indlæg

meget klart erkendt, at regeringen har udtrykt villighed til og ønske om at forhandle med arbejdsmarkedets parter og med organisationerne. Vi ønsker at høre deres råd, vi ønsker naturligvis at tage et så vidtstrakt hensyn til dem, som det overhovedet er muligt.

Men når hr. Gert Petersen derefter stiller det spørgsmål, om regeringen, hvis det nu foreligger sådan, at folketinget med et flertal vedtager en ordning, et eller andet, vil undlade at gennemføre, hvad folketinget har vedtaget med flertal, hvis visse organisationer er imod det, så kan jeg svare med det gamle citat:

„Ingen over og ingen ved siden af folketinget.“

Jeg kan også lade være at svare med citater og sige, at det ligger ganske naturligt i vores konstitution, i vores grundlov, og det burde et medlem af dette folketing, som har skrevet under på den grundlov, egentlig ikke være i nogen tvivl om.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Statsministeren kunne godt spare sig juristeriet. Han ved naturligvis godt, hvad spørgsmålets reelle indhold er. Det er — og nu skal jeg også udtrykke det juridisk rigtigt, så jeg ikke kommer i konflikt med nogen forfatning — om regeringen vil undlade at søge noget gennemført i dette folketing, som de store organisationer på arbejdsmarkedet ikke vil acceptere. Vil regeringen undlade at søge noget gennemført, hvis det viser sig, at LO, FTF, Sølvsnore, Guldsnore osv. siger: det kan vi ikke acceptere, vi protesterer på det voldsomste imod sådanne forholdsregler? Det er det, jeg vil vide.

Statsministeren (Poul Hartling):

Det, hr. Gert Petersen spurgte om før, var jo noget andet, og det fik han svar på. Nu må jeg kun kort sige: vi har her i landet et demokrati med et folketing, og vi har ikke organisationsvælde.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg har kun én bemærkning til. Jeg drager bare konklusionen, jeg konstaterer, at statsministeren i teorien og formodentlig